

CESTA DO SELÇUKU

PŘES IZMIR

SELÇUK

Mešity stále poutají naši pozornost.

Izmir – Když stavět, tak všude!

Izmir

Zastavěno je každé návrší

Izmir (kdysi Smyrna) – 2 až 4 miliony obyvatel (dnes to už asi není nikdo schopn přesně spočítat).

Staví se tu i s mešitami. Islám je odstaven od politiky, stát sekularizován, ale náboženství je plně respektováno.

Izmirské mraveniště

U nás řešili komunisti bytovou krizi 40 let a nevyřešili nic. Turecko nic neřeší, zkrátka staví i „do zásoby“.

Tady prostě chybějí slova.

Izmir – mám vtíravý dojem, že v Turecku mají sice něco jako územní plán, ale jinak úředníky stavebních úřadů postříleli nebo je poslali sbírat bavlnu, aby byli alespoň trochu užiteční.

Stále Izmir – naše Praha se vedle něj jeví jako zapadlá horská samota.

Izmir (už toho focení musíme nechat), nebere to konce...

Výpadovka z Izmiru. Ještě pořád nejsme na dálnici, tohle je nějaká „obyčejná“ silnice na turecký způsob.

Teprve v těchto místech začíná dálnice. Tabule dostávají zelenou barvu. Brzy budeme odbočovat na Selçuk.

MOZAIK LOKUM

Po vjezdu do Selçuku absolvujeme ochutnávku tureckých sladkostí.

Ochutnávka sladkostí

Ta soška není prvoplánově nemravná, ale je zpodobněním starořeckého boha plodnosti, úrody , včelstev... Podle některých vědátorů jsou naši umravnění zahradní trpaslíci jeho odvozeninou umístovanou do zahrádek ze stejně zbožných důvodů, tj. za účelem dosažení bohaté úrody.

Každý ochutnáváme všechno

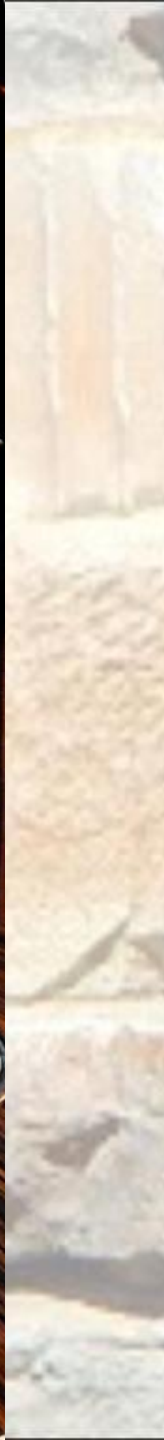

K tomu je ještě možný nákup keramické klasiky.

- Selçuk

Olivový olej

Hlavní třída Selçuku se pochopitelně jmenuje Atatürkova. Město (vesnice?) má jen asi 30 000 obyvatel.

Hrad sv. Jana (brána ze 7. stol. n.l.)

Vstupní brána.

Uvnitř hradu je zřícenina baziliky sv. Jana

Bazilika sv. Jana

Bazilika sv. Jana. Nahoře v pozadí je citadela (obvykle centrum města či hradu – místo posledního útočiště a odporu).

Turecká vlajka na citadele je zde téměř povinností.

Vedle hradu se nachází Isa Beyjova mešita, nejstarší v celé Anatolii.

Isa Beyova mešita je vlastně v „podhradí“.

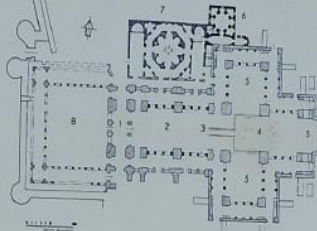

ST. JEAN (AZİZ YAHYA) KİLİSESİ

Yazılı kaynaklara göre içinde St. Jean'ın mezarının bulunduğu ahşap çatılı bazilika M.S. 6. yüzyılda artık kullanılmayacak durumdadır. Bu bazilikanın yerine İmparator Büyük Justinianus (M.S. 527-565) ve İmparatoriçe Theodora bugün kalıntıları görülen altı kubbeli kiliseyi inşa ettirdiler. Haç planlı ve 130 x 65 m boyutlarındaki kilise Efeste Artemis Tapınağı'nın sonra inşa edilmiş en büyük dini yapıdır. Kazıyaındaki Hazine Dairesi ve Vahitane yapılarıyla birlikte Atriumu özel bir plana sahiptir.

St. Jean Kilisesi Orta Çağ'da Hıristiyan hacıların uğrak yeri "Haç Kilisesi" haline gelmiştir. Yazılı belgelere göre 12. yüzyılda onarıma muhtaç durumdadır. Son Efes (Hagios Theologos-Alla Lougo) 1304 yılında Türklerin eline geçince kilisenin bir bölümü cami olarak kullanılmış ve yapı 1365-1370 yıllarında şiddetli bir depremle yıkılmıştır. Kilise içindeki kazılara 1921-22 yıllarında G. A. Sotiriou tarafından başlanmıştır. 1927-30 yıllarında Avusturya Arkeoloji Enstitüsü kilisenin iç bölümlerindeki kazıları tamamlamıştır. 1960-2006 yılları arasında Kültür Bakanlığı - Efes Müzesi Müdürlüğü kilise çevresindeki yapıları ve surları kazıp, restore etmiştir. 2007 yılından bu yana kazı ve onarım çalışmaları Kültür ve Turizm Bakanlığının izniyle Pamukkale Üniversitesi, Arkeoloji Bölümü'nden Yrd. Doç. Dr. Mustafa Büyükkolancı başkanlığında bir ekip tarafından yürütülmektedir.

- ST. JEAN KİLİSESİ**
- 1- Narteks (Giriş holü)
  - 2- Nef
  - 3- Anabon (Vaaz kürsüsü)
  - 4- Bema (Mezar alanı) ve Synthronon
  - 5- Apsis and Transept
  - 6- Hazine Dairesi
  - 7- Vahitane
  - 8- Atrium (Avlu)

- THE CHURCH OF ST. JOHN**
- 1- Narthex
  - 2- Nave
  - 3- Ancon
  - 4- Bema (Tomb of St. John) and Synthronon
  - 5- Apsis and Transepts
  - 6- Treasury
  - 7- Baptisterion
  - 8- Atrium

T.C. KÜLTÜR, TURİZM BAKANLIĞI & PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ AYASULUK TEPSİ VE ST. JEAN ANITI KAZISI

O památky je v Turecku pečováno. Všude je poměrně hodně informačních tabulí, většinou turecko-anglických, občas se objeví i němčina.

Na jedné z výstražných cedulí je příznačný úvod:

„Památky jsou naším dědictvím,.... proto prosím nekuřte, nerozdělávejte ohně,....atd.“

Na křesťanské kořeny odkazují i některé zachovalé nápisy

„Interiér“ baziliky sv. Jana

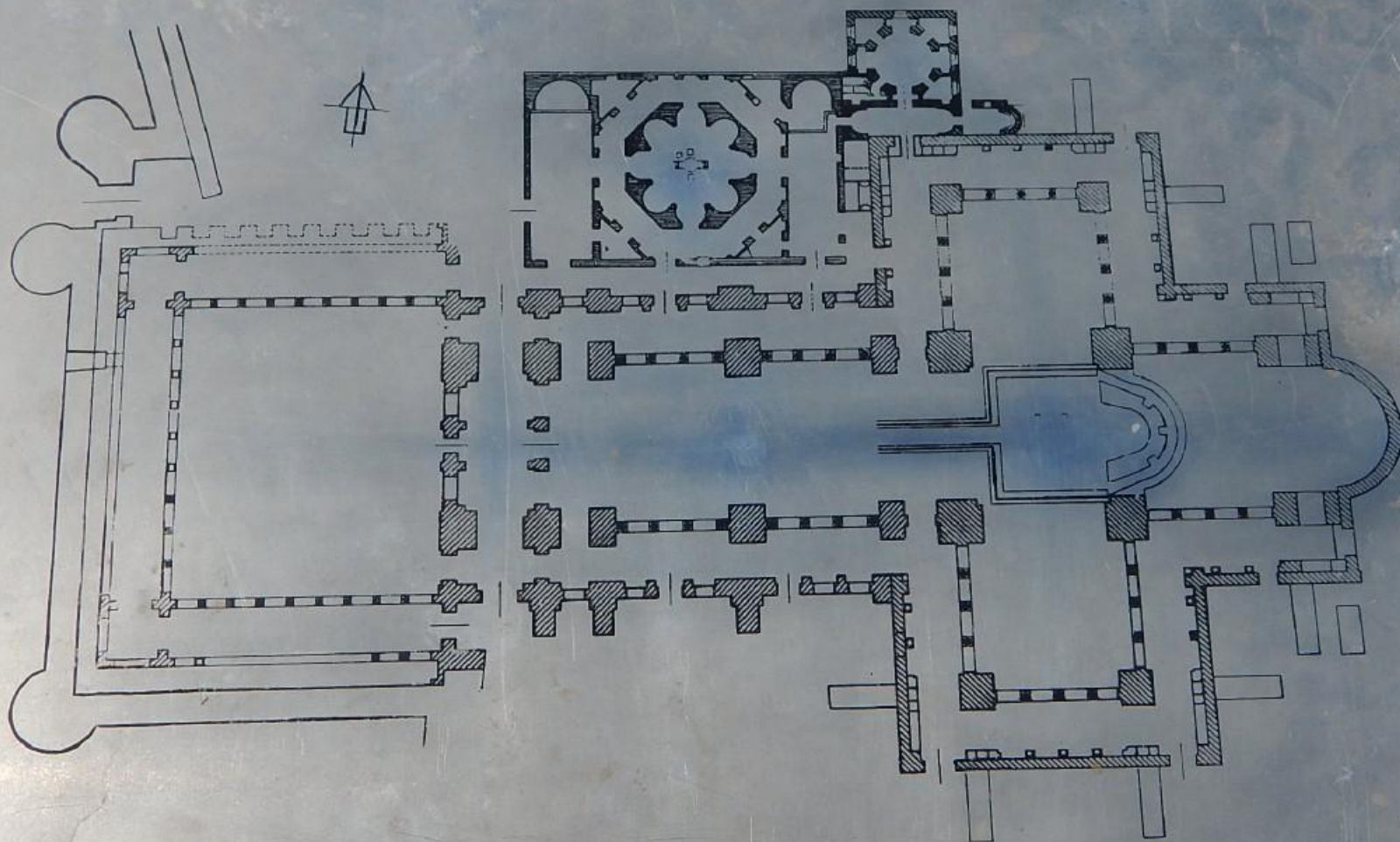
V troskách baziliky sv. Jana

Interiér baziliky sv. Jana

2 4 6 8 10 20M.
Mustafa Büyükkolancı

ST. JEAN KİLİSESİ M.S. 6.Yüzyıl
The Church of St. JOHN 6th. Cent. A.D.

Jedna z informačních tabulí

Toto je miesto posledného odpočinku sv. Jana Evangelisty

Na hrobě je tento prostý nápis.
Pamětní deska na jedné z blízkých zdí
připomíná návštěvu papeže
Pavla VI. dne 26.7. 1967

Důvodně se obávám, že na rozdíl od tureckých muslimů čeští ryzí materialisté vůbec netuší, kdo to byl evangelista sv. Jan.

Tedy stručně: bratranec Ježíšův, nejmladší z apoštolů Ježíše Krista, který si jej oblíbil a ve starších českých kalendářích je uváděn i jako sv. Jan, miláček Páně.

Do zdejšího kraje přišel asi v r. 70 n.l. , zakládal zde křesťanská společenství, byl pronásledován, poslán do vyhnanství, tam napsal knihu Zjevení Janovo (známější jako Apokalypsa), ale po smrti císaře Domiciána se do zdejšího kraje vrátil a zde také sepsal kanonické „evangelium podle sv. Jana“ – stal se tak čtvrtým evangelistou. Jako jediný z apoštolů zemřel přirozenou smrtí kolem roku 100 n.l.

Selçuk i hrob sv. Jana jsou křesťanskými poutními místy a svatost Janovu uznávají všechny křesťanské církve. To vše navíc posiluje legenda, že ve zdejším kraji s Janem žila též Maria, matka Kristova, Janova teta, ale z vůle Kristovy projevené na kříži také vlastně adoptivní matka.

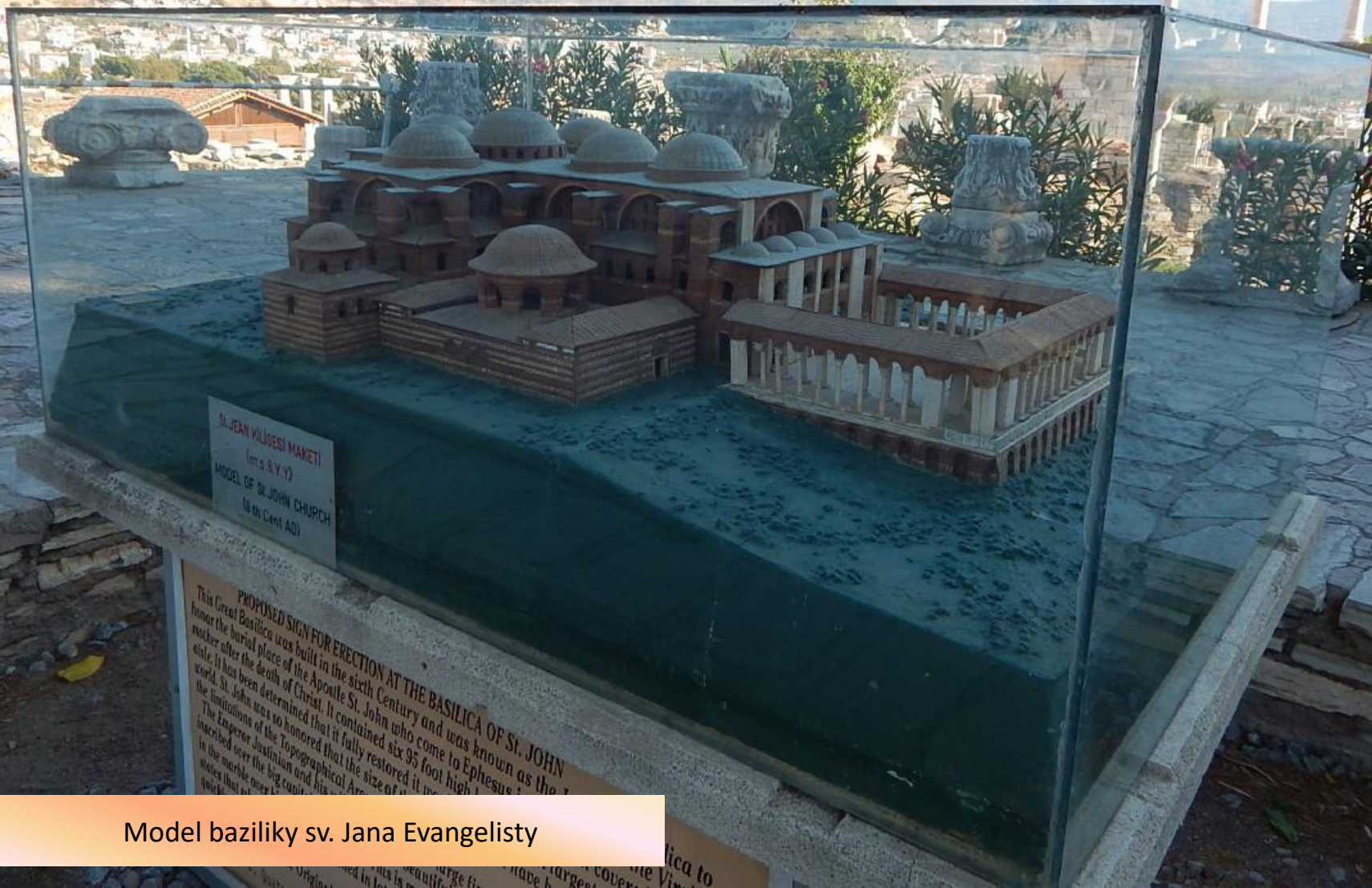

Křtítelnice – z jedné strany vstoupil do vody pohan, z druhé vylezl křesťan.

SA JEAN YILIGESI MAKETI
(m.d. & Y.Y)
MODEL OF ST JOHN CHURCH
(6th CENT AD)

PROPOSED SIGN FOR ERECTION AT THE BASILICA OF ST. JOHN
This Great Basilica was built in the sixth Century and was known as St. JOHN
to honor the burial place of the Apostle St. John who came to Ephesus
shortly after the death of Christ. It contained six 95 foot high
columns. It has been determined that it fully restored it was
the world. St. John was so honored that the size of it was
the Emperor Justinian and his
described over the big column
in the marble over the
quicks

Model baziliky sv. Jana Evangelisty

Citadela

Citadela – miesto posledného odporu

Vnitřní strana hradby citadely

Poměrně zachovalý kostelík uvnitř citadely

Výhled z kostelíka přes hradby na Selçuk

Panorama viděné z vršku citadely

Sochy a obrazy svatých, kopie ikon a další podobné artefakty křesťanství nabízí obchod na parkovišti hned pod hradbami – zde je sv. Jan a Panna Maria.
Dole v Selčuku je i hotel „Panny Marie“

V Selçuku se nachází i chrám bohyně Artemis, kdysi jeden ze sedmi divů světa. Dnes z něj zbyl jen tento sloup a několik kamenů, ostatní stavební materiál byl údajně použit na stavbu nedaleké Isa Beyovy mešity ve 14. století. (V pozadí je mešita Isa Beye a nahoře citadela sv. Jana.)

Opouštíme Selçuk a pokračujeme na Kuşadası.

KUŞADASI

Hned po vjezdu do města nás čekala módní přehlídka
luxusního koženého oblečení.
Do vystoupení byli vtaženi i naši spolucestující.

Hotel Merry

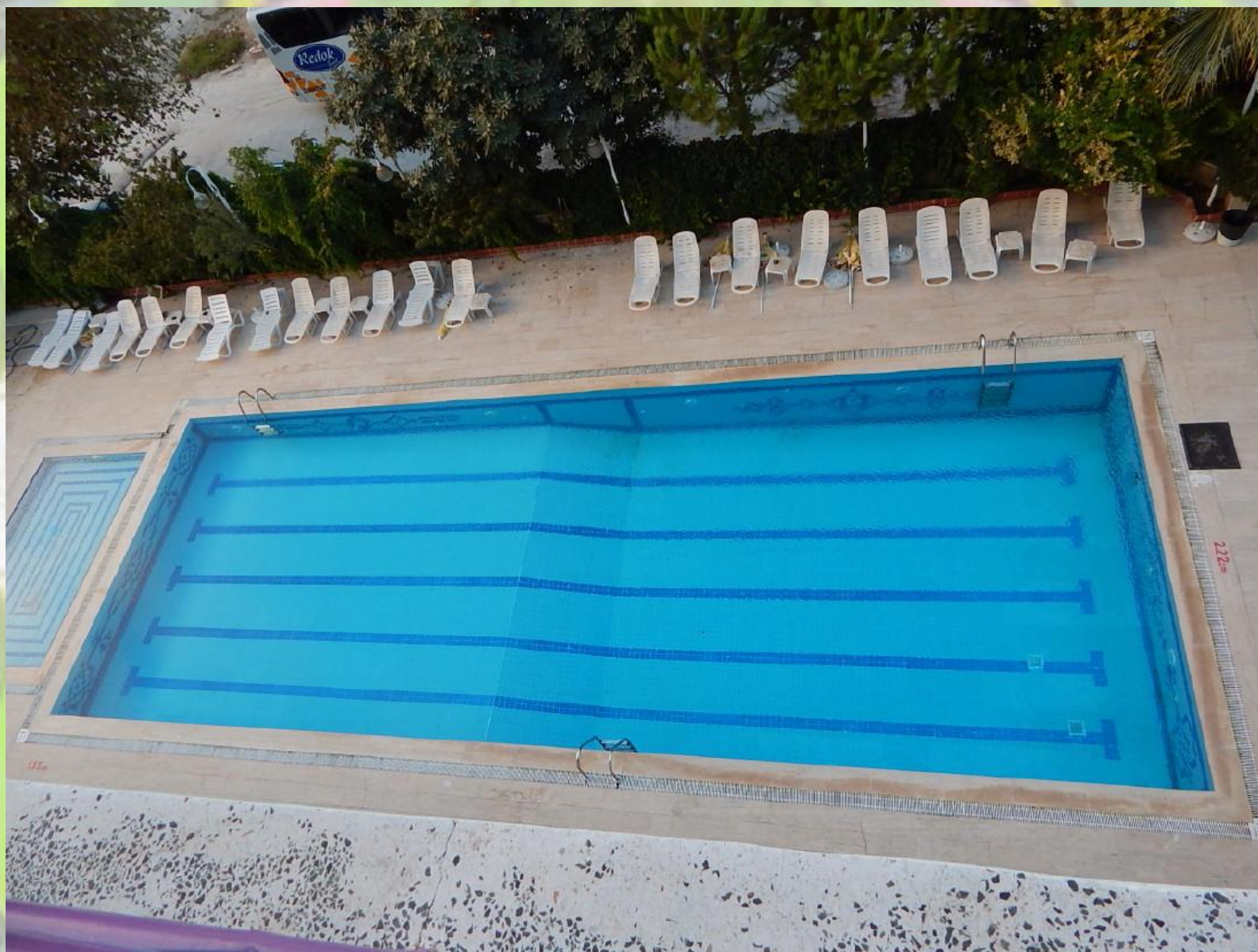

„Náš“ pokoj

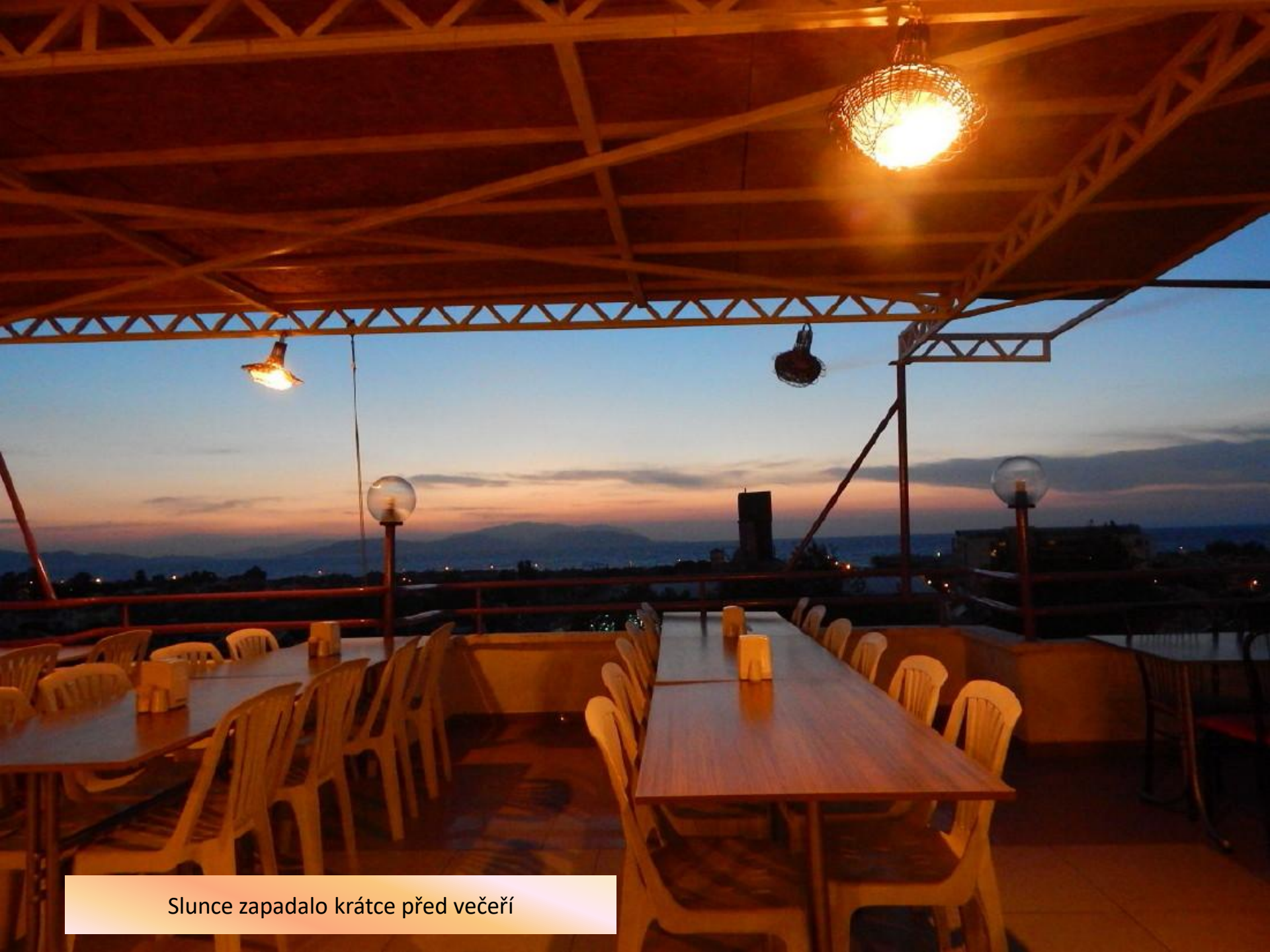
Hotelový bazén

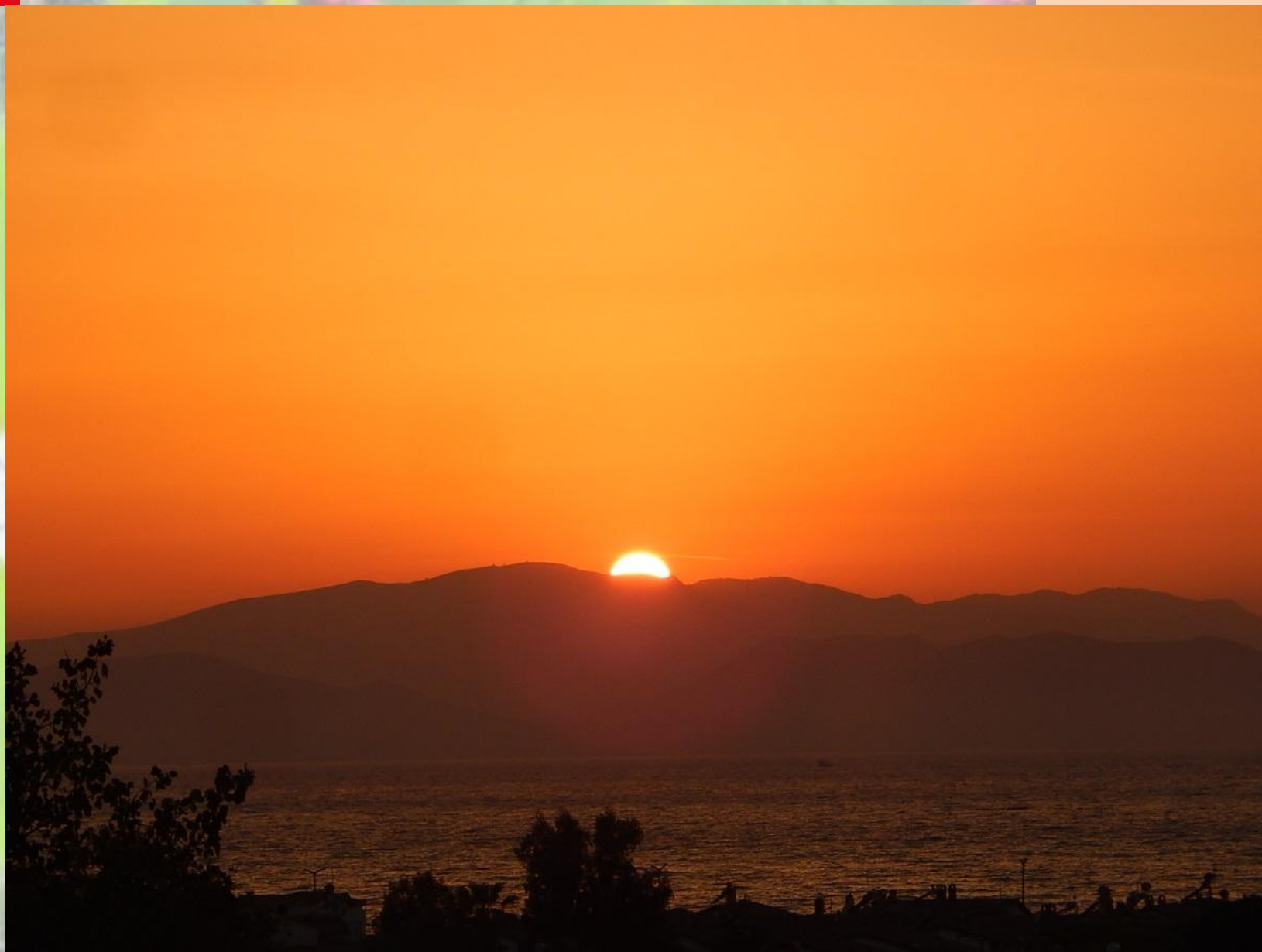
Jídelna na střeše hotelu

Slunce zapadalo krátce před večerí

Bylo tedy třeba si přichvátnout a fotit z okna chodby.

Pohádkově osvětlený vyhlídkový kočár. Ze zadní stěny shlíží Kemal Tatíček.

I zdejší bazar funguje dlouho do večera

Procházka po (okrajové části) Kuşadası.

Granátová jablka

Čtvrť je plná rodinných domků a před nimi stojí auta s tureckou poznávací značkou.

Vpravo je vidět kontejner na odpad. Čtvrť je nová a ne všechny ulice už mají dokončenou vozovku.

Některé ulice jsou uzamykatelné, vzniká to, čemu se někde říká village, vrátne jsme tu ale neviděli.

I soukromníci vyvěšují vlajky a Kemala Tatička.

Kuşadası

Zdejší ještě novotou svítící mešita

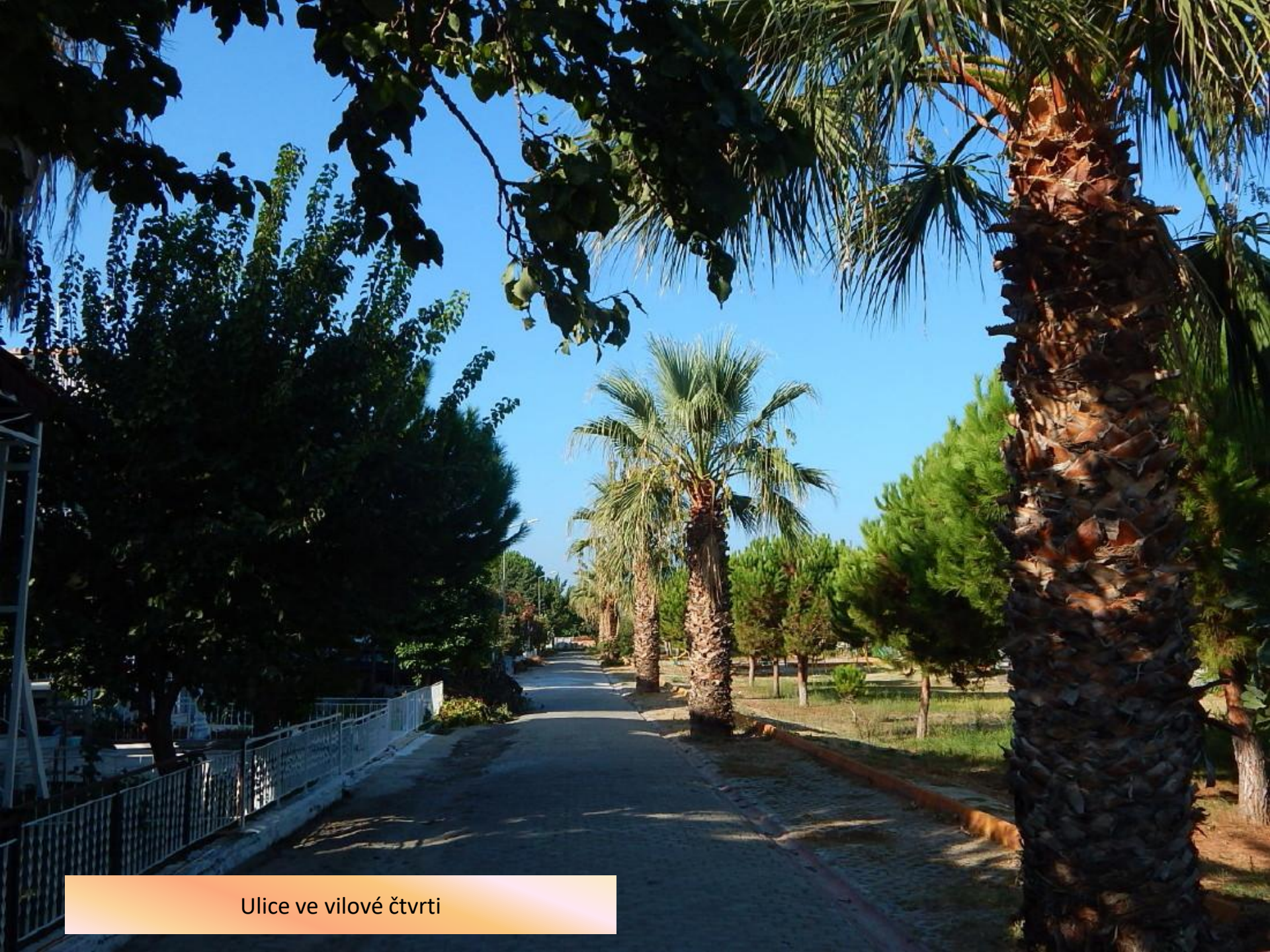
Hodiny u dveří mešity

Umývárna nohou u mešity nemůžet chybět

Ulice ve vilové čtvrti

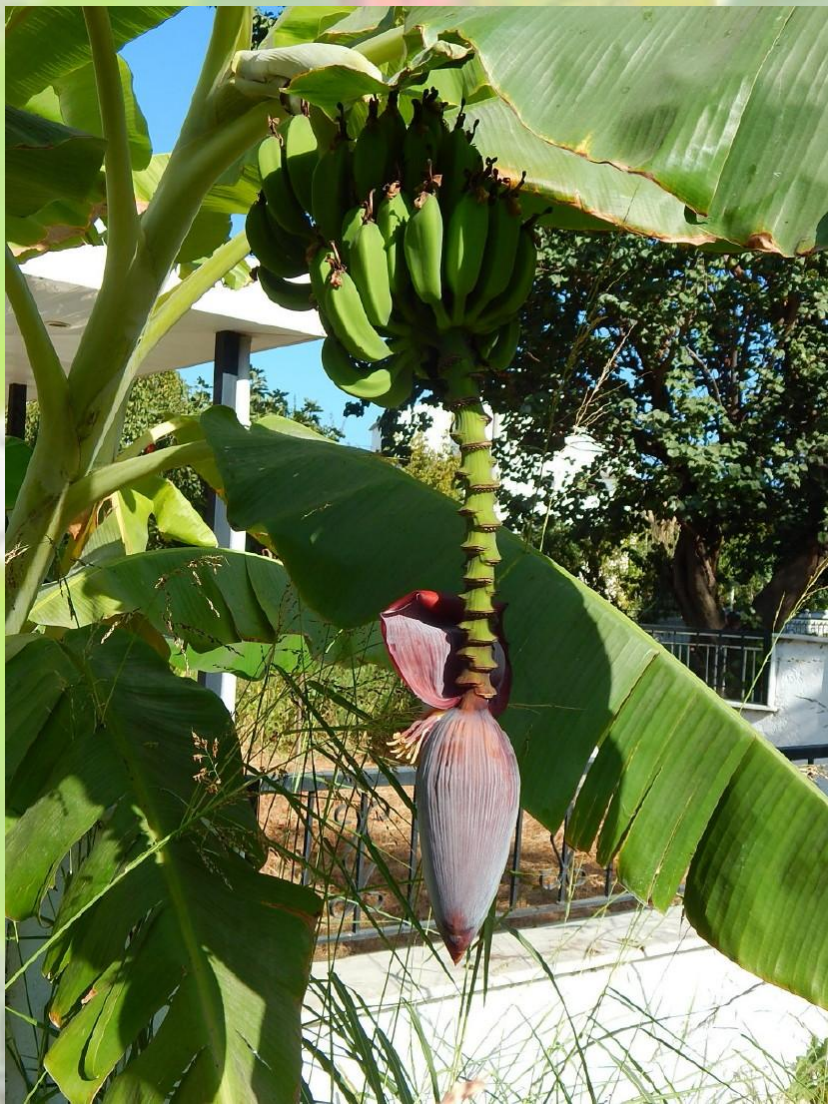
Ulice ve vilové čtvrti

Nelíbilo by se vám také takové bydlení?

Zahrady se zelenají i kvetou.

Bezpečné dětské hřiště se dá postavit i bez buzerace EU.

Dětský hrací koutek ve vilové zástavbě.
Vlevo to sice vypadá zanedbaně, ale jsou to políčka po sklizni zeleniny (je konec září).

Na verandě může viset turecká vlajka nebo se dají sušit papričky

Kašna na soukromé zahradě.

Minaret s reproduktory nás lákal už z dálky. Jaké však bylo naše překvapení, když jsme uviděli příslušnou mešitu ...

Mešita ve výstavbě - vlajka vlaje a minaret už je funkční

Náš hotel z druhé strany.

I k moři jsme se dostali. Koncem září je teplé dost.

Tradice smočení kotníků v cizích vodách pokračuje Egejským mořem. (Chcete-li, je na snímku Poseidón ☺)

Dámské plavky na turecký způsob připomínají naši módu z roku 1900.
Nutno dodat, že se jedná spíše o výjimky.

Veze se pečená kukuřice

Afrodita vystupující z mořské pěny

Kuşadası

EFES

První pohled na ruiny Efesu. Státní agora – místo pro politická shromáždění.

Socha Panny Marie na protějším svahu stojí u cesty, vedoucí k jejímu (někdejšímu) domu.

Model Efesu, jak zřejmě vypadal. Kdysi.

Náš turecký průvodce

Obchodní bazilika

Obchodní bazilika

Odeon – malé divadlo určené pro přednes básní a projevy. (Vedle bylo sídlo vlády, divadelní hry by rušily její jednání).

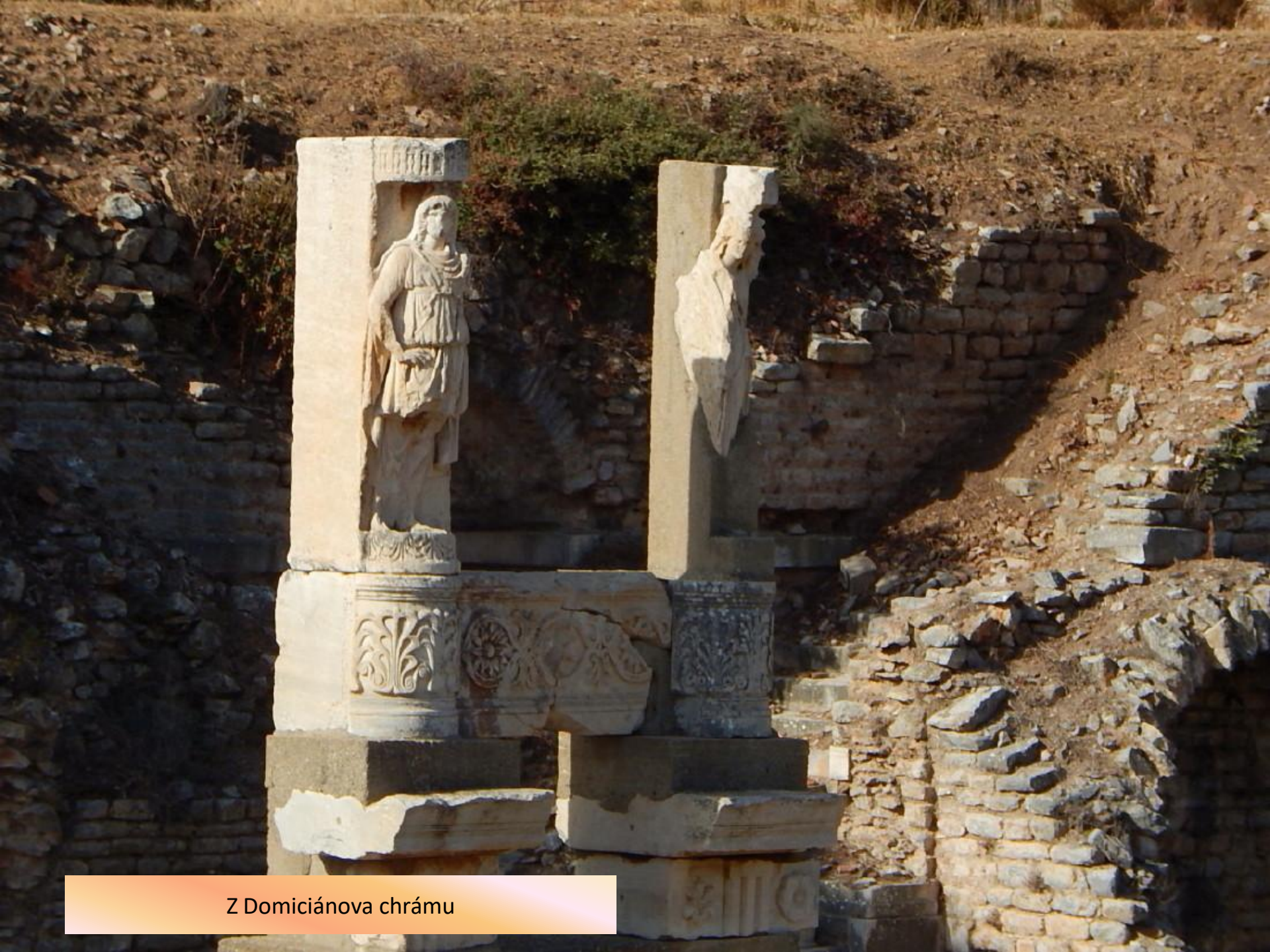
Prytaneion neboli sídlo vlády

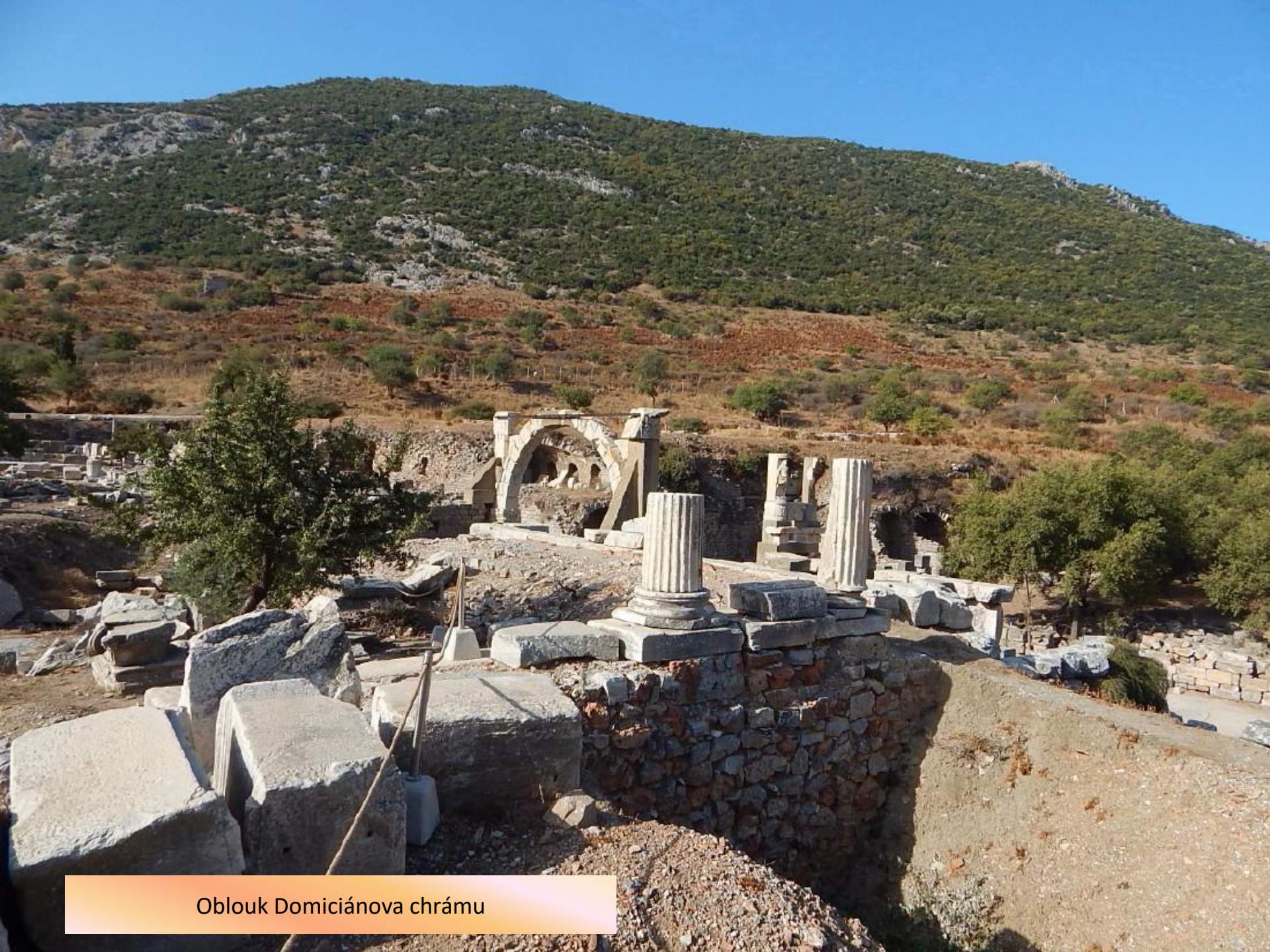
Pohled shora na Celsovu knihovnu

Z Domiciánova chrámu

Oblouk Domiciánova chrámu

Domiciánova studna čili Pollioova fontána

Memiův památník

Kotě z další generace toulavých koček

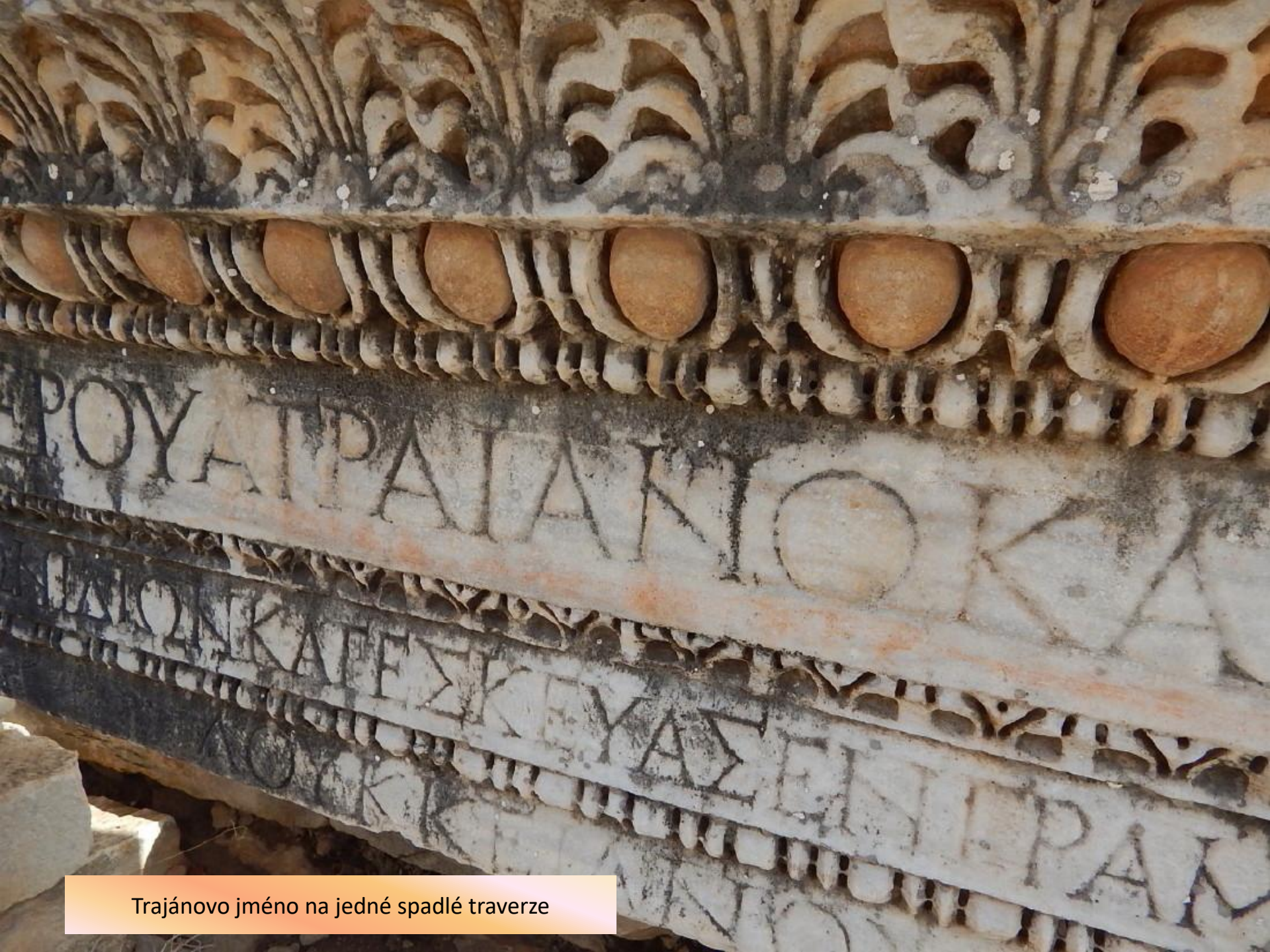
Cesta kurátů, kněží, kteří pečovali o posvátný oheň v prytaneu.

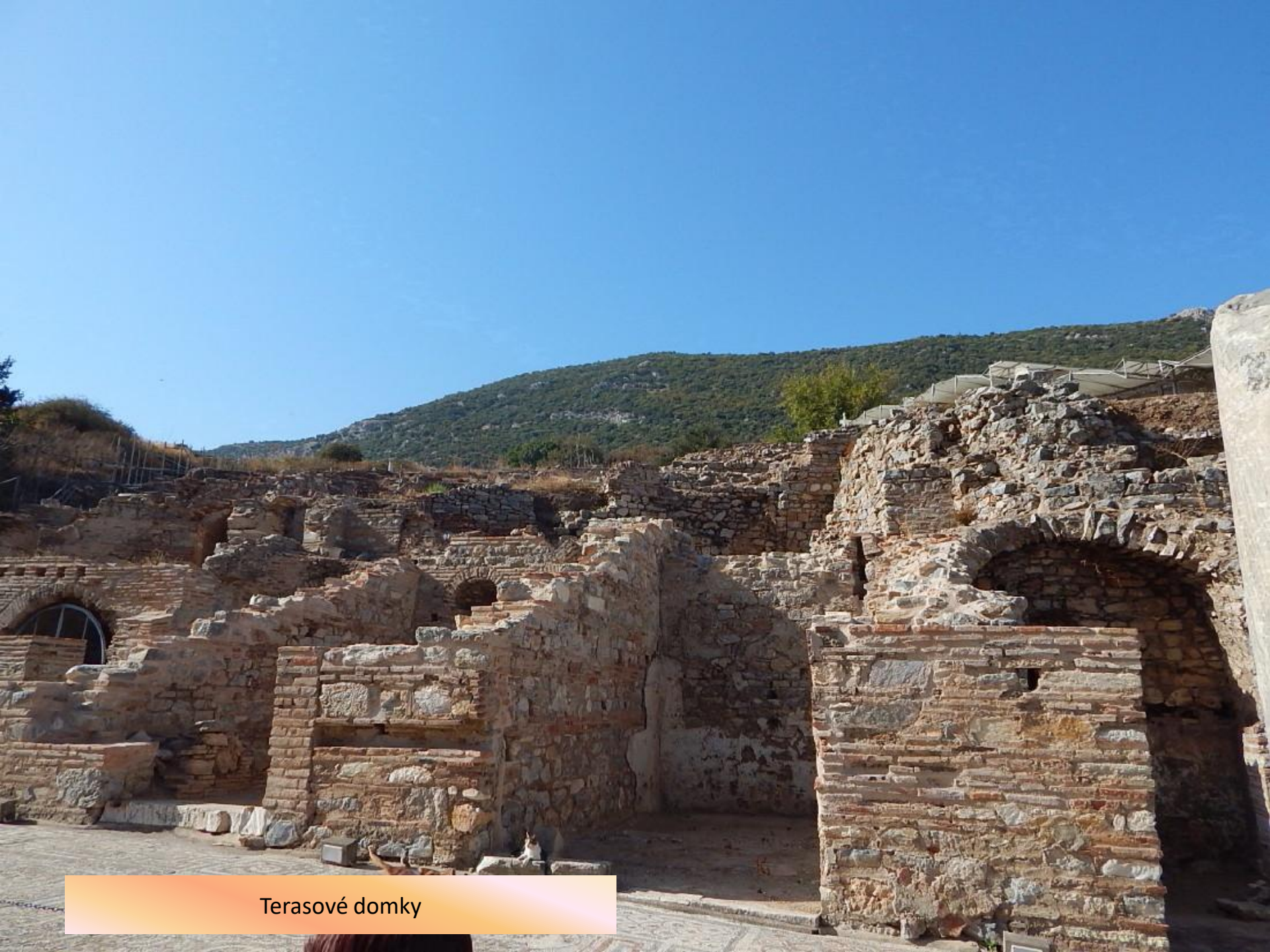
Trajánova fontána

Trajánovo jméno na jedné spadlé traverze

Terasové domky

Hadriánův chrám

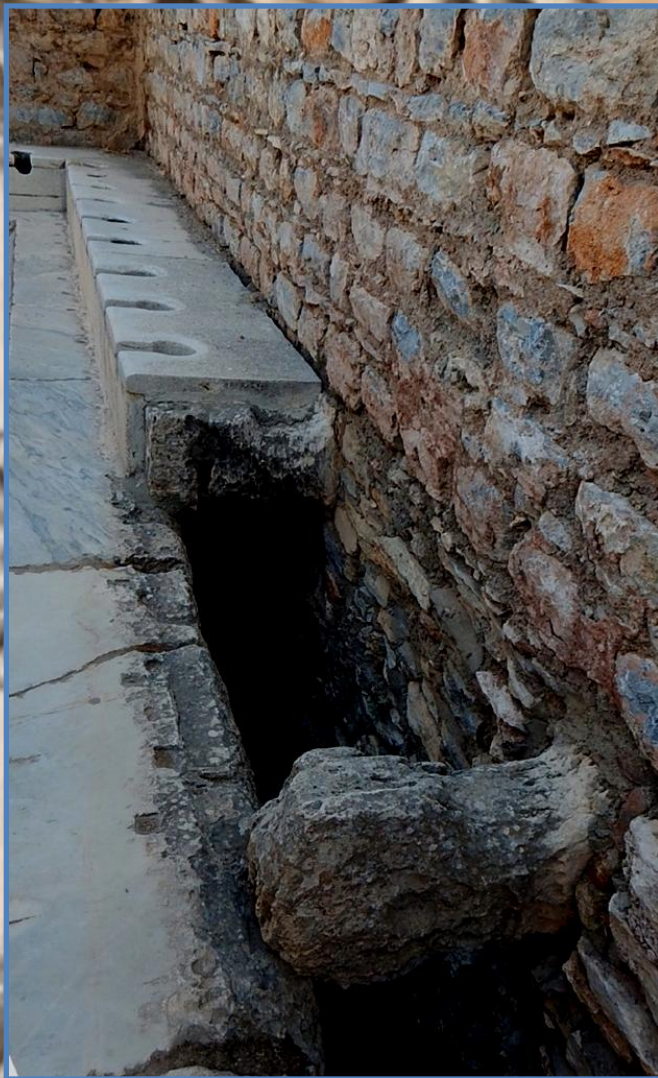
3
Hadrianus Tapınağı'nın rekonstrüksiyonu
Reconstruction of the Temple of Hadrian
Rekonstruktion des Hadrianstempels

Hadriánův chrám

Latrina

Latrina

Celsova knihovna (i hrobka)

Socha Moudrosti (Sofia)

Socha Ctnosti (Arete)

V Celsově knihovně

BIBLIOTHEK UND EHRENGRAB DES TI·IULIUS CELSUS POLEMAEANUS
MIT ZUSTIMMUNG DER GENERALDIREKTION FÜR MUSEEN UND ALTERTÜMER DER TÜRKEI
HAT DAS ÖSTERREICHISCHE ARCHÄOLOGISCHE INSTITUT IM ZUSAMMENWIRKEN
MIT DER BAUWIRTSCHAFT IN DEN JAHREN 1970 - 1978
DIESES DENKMAL WIEDERERRICHTET·
FORSCHUNG UND BAUEN DER GEGENWART SIND
IN DIESEM WERKE DER VERGANGENHEIT
ZU SICHTBARER EINHEIT GEWORDEN DURCH:
HERMANN VETTERS·VOLKER MICHAEL STROCKA·FRIEDMUND J·HUEBER
UND
ANTON K·PRSKAWETZ

Pamětní deska rakouským archeologům, zasloužilým o tuto památku.
Jak je známo, sejdou-li se tři Rakušané, není to možné, protože jeden
z nich je Čech, což asi platí i o tom posledním.

Nevěstinec stál hned naproti Celsově knihovně. Zdejší mudrcové asi měli těžké rozhodování, do které z budov mají zajít dříve, aby uspokojili potřeby ducha i těla.
V pozadí jsou vidět lázně Scholastiky

Mazeova a Mitridatova brána (někdy též Augustova, protože ji jeho propuštění otroci postavili na jeho počest).

Prostranství – obchodní agora

Hlavice korintského sloupu

Velké divadlo

Přístavní neboli Arcadiova cesta (postavena za císaře Arcadia začátkem 5. stol. n.l.)

V hledišti divadla

Divadlo

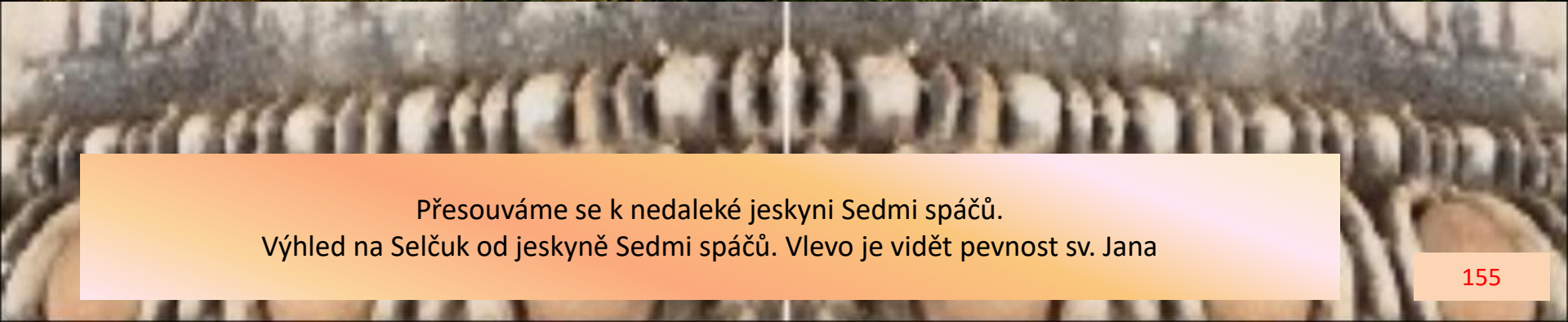
Divadlo je dobře vidět spíše zpozďálí.

Veřejná bezplatná WC Turecku ostudu nedělají

Přesouváme se k nedaleké jeskyni Sedmi spáčů.
Výhled na Selçuk od jeskyně Sedmi spáčů. Vlevo je vidět pevnost sv. Jana

Jeskyně sedmi spáčů (nebo sedmispáčů?) se nachází nedaleko Efesu a je spojena s legendou, že zde 7 mladíků prospalo dobu pronásledování prvních křesťanů a probudili se, až bylo křesťanství uznáno a stalo státním náboženstvím.

Jeskynní komplex „sedmi spáčů“.

Nad jeskynním komplexem „sedmi spáčů“

Dámy válí a pečou gözleme

V Istanbulu totěž dělají mladé půvabné dívky.

Jů, tady to ale láká k tureckému posezení.

Tož si sedáme a „objednáváme“ ...

...a tohle nám přinesli (gözleme). Pochutnali jsme si!

Návrat na

ROZCESTNÍK